

ת"פ 39824/03/19 - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל - יחידת תביעות ירושלים נגד דויד בריאן רוטשטיין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 39824-03-19 מדינת ישראל נ' רוטשטיין

בפני כב' השופט אילן סלע
מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל - יחידת תביעות
ירושלים, ע"י עו"ד בת אל ויטלזון שרעבי
נגד
דויד בריאן רוטשטיין
ע"י ב"כ עו"ד עמנואל הדנה

המאשימה

הנאשם

פסק דין

ביום 1.03.21 זיכיתי את הנאשם מעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, שיוחסה לו בכתב האישום. להלן הנימוקים להכרעה זו.

1. בכתב האישום נטען, כי מר ניסים אוחנה (להלן: "ניסים") עבד בשיפוץ ביתו של הנאשם, וזאת עד ליום 15.04.18. ביום 30.04.18 הגיע המתלונן עם אחיו, שלמה, לדירת הנאשם, ולאחר ויכוח על התשלום, הכה הנאשם את ניסים בראשו עם מוט ברזל קופצני, וכתוצאה מכך נגרמה לניסים המטומה בגדול 2X2 ס"מ. הנאשם גם הכה את שלמה במותנו, וכתוצאה מכך נגרם לשלמה סימן אדום במותנו באורך 6 ס"מ.

2. הנאשם כפר במיוחס לו. הוא אישר, כי ניסים עבד בשיפוץ ביתו, והוא הפסיק את ההתקשרות עמו בשל נזקים שהנאשם גרם לביתו, בשל עבודה בלתי מקצועית. לדברי הנאשם, ניסים פנה לאנשים שונים בבקשה שיפנו אליו ויאיימו עליו, שאם לא ישלם לניסים את שכרו, ניסים יפגע בו. ניסים אף הגיע פעם אחת לביתו יחד עם אחיו שלמה והם ניהלו משא ומתן, אך משזה כשל הם סרבו לצאת מדירתו. ביום האירוע, שוב הגיע ניסים יחד עם שלמה, במטרה להפחידו ולקחת את הכסף לו הם טוענים. הנאשם כפר באלימות שיוחסה לו במפגש זה.

3. המאשימה הצטיידה עם עדותו של השוטר זיו אורדני שהגיע לדירת הנאשם לאחר שהנאשם התקשר למשטרה. הוגש דו"ח הפעולה של השוטר זיו (ת/1), ממנו עלה כי כשהגיע לדירה, יחד עם מתנדב, הם פגשו את הנאשם ואת שני האחים, כששלושתם טענו להתנהגות אלימה כלפיהם. הנאשם טען, כי השניים הגיעו לביתו ללא תיאום מראש ודחפו אותו. ניסים טען, כי הם הגיעו בתיאום מראש לקבלת הכסף מהנאשם, אך הוא דחף אותם החוצה ותקף אותם. שלמה טען, כי נפגע במותניים. השוטר ציין כי הוא הפנה את הצדדים להגיש תלונה, ו"החשודים עזבו את המקום". בחקירתו הנגדית ציין השוטר זיו, כי פגש באחים במדרגות, מחוץ לדירה.

4. בנוסף, הצטיידה המאשימה עם עדויותיהם של ניסים ושלמה. ייאמר כבר עתה, כי עדויות האחים נמצאו בלתי מהימנות, הן היו מלאות סתירות, הן ביניהן והן בין לבין עצמן. למעשה, כמעט ולא הייתה עובדה אחת שהאחים נתנו תשובה זהה לגביה.

5. כך, למשל, שלמה ציין כי ההגעה לבית הנאשם בליל האירוע הייתה על מנת לסיים את העבודה ולקבל את שכרם. לדבריו, הוא הגיע לעזור לאחיו בעבודה. בהודעתו במשטרה לעומת זאת, כפי שהוא אישר בבית המשפט, הוא אמר כי הגיע לדירה עם אחיו כדי לראות את מהות העבודה שיש לעשות בה. בהמשך חקירתו בבית המשפט, שינה את גרסתו וטען כי בליל האירוע הם הגיעו לדירת הנאשם רק כדי לקבל את שכרם. מנגד, ניסים טען, כי בליל האירוע, הם הגיעו רק על מנת לקבל את שכרם.

6. כך למשל, שלמה ציין, בחקירתו הנגדית, כי עבד יחד עם אחיו, פעם פעמיים בבית הנאשם, בהתקנת תקרת גבס. הנאשם עצמו שלל את הטענה כי שלמה עבד ולו פעם אחת בביתו וטען כי הוא אך הגיע לסייע לאחיו בגביית השכר. ניסים לעומת זאת, טען כי אחיו שלמה עבד עמו בכל ארבעת הימים בהם נעשתה העבודה בדירה. ניסים סיפר, כי עבודות השיפוץ כללו עבודות צבע של קירות הדירה ודלתותיה ובניית תקרה אקוסטית. לעומת זאת, שלמה דיבר על הקמת תקרת גבס בסלון בלבד.

7. שלמה אף סיפר בעדותו, כי על אף שעבד עם אחיו, פעם או פעמיים, בדירת הנאשם, הוא כלל לא ראה את הנאשם עד לליל האירוע. לאחר מכן תיקן ואמר כי בבוקר האירוע כשהגיע להתקין את תקרת הגבס, הוא הבחין בנאשם אך לא דיבר עמו. לעומת זאת, לפי גרסתו של ניסים, אחיו עבד עימו בכל ארבעת הימים שהם עבדו בדירה, וכי הנאשם היה איתם בכל אותם ארבעה ימים.

8. כך למשל, שלמה אמר, בחקירה הנגדית, כי בבוקר האירוע הוא עבד עם אחיו בדירת הנאשם. כשמנגד, העדויות עלה כי כבר מספר ימים קודם לכן הם הגיעו לגבות את השכר לאחר שסיימו את ההתקשרות עם הנאשם.

9. כך, למשל, שלמה סיפר כי מיד עם הגעתם לדירת הנאשם, הנאשם יצא לעברם ותקף אותו במוט ברזל בצלעות בצד שמאל של הגוף. לניסים, לעומת זאת הייתה גרסה אחרת, לפיה הנאשם הכניס אותם לסלון הדירה ושוחח עמם. רק בהמשך, הנאשם התעצבן, אחז מוט ברזל בידו והכה אותו בראשו. הוא שב והדגיש, כי בשעה שהנאשם היכה אותו הם היו בסלון הדירה.

10. באורח פלא, על אף ששני האחים היו ביחד, בכניסה לדירה או שמא בסלון, אף אחד מהם לא ראה את הנאשם תוקף את אחיו. שלמה לא ידע לספר על התקיפה של אחיו בראשו, על אף שלגרסת ניסים, אחיו כן ראה את התקיפה. ניסים לעומת זאת סיפר, כי הנאשם לא הכה את אחיו אלא רק דחף אותו.

11. יצוין גם, כי לגרסתו של ניסים שהשוטר ראה את המוט שהנאשם אחז ולקח לו אותו מהיד, אין זכר בדו"ח הפעולה של השוטר זיו. השוטר זיו ציין כי אם היה מבחין במוט כלשהו והיה נאמר לו כי הנאשם תקף באמצעותו, הוא

היה נוטלו עמו, ובוודאי היה מציין זאת בדו"ח. כאמור, אין בדו"ח הפעולה תיעוד כלשהו על כך שמי מהאחים אמר לשוטר כי הוא הותקף באמצעות מוט.

12. כך, שלמה סיפר כי הם המתינו למשטרה למטה ולא ליד הדירה. רק לאחר שנאמר לו שהשוטר העיד כי פגש אותם למעלה ליד הדלת, תיקן את גרסתו ואמר שכנראה הם המתינו למעלה. גם ניסים סיפר כי הם המתינו בחצר למטה, ומשם התקשרו למשטרה. לשיחה זו אין כל תיעוד. אדרבה מדו"ח הפעולה (ת/1) עולה כי הנאשם הוא זה שהזעיק את המשטרה.

13. יצוין, כי כך או כך מדובר בגרסה תמוהה, לפיה על אף שהנאשם תקף את שניהם במוט ברזל, במקום להימלט הם נותרו במקום, אם למעלה ואם למטה, מסיבה שלא התבררה. הם אמנם טענו כי התקשרו למשטרה, ברם לטענה זו אין כל תיעוד. אדרבה, מדו"ח הפעולה (ת/1) עולה כי מי שהזעיק את המשטרה היה דווקא הנאשם.

14. שלמה סיפר, כי לאחר האירוע הוא פינה את עצמו למוקד רפואה דחופה של קופת החולים וקיבל חמישה ימי מחלה (ת/2). הוא לא ידע להסביר מדוע אחיו לא הסיע אותו לקופת החולים אלא הוריד אותו בביתו, ורק בחלוף זמן הוא הלך בעצמו לקופת החולים. הוא גם סיפר, כי הלך למוקד בלווית אחיו, דבר שלא עלה כלל מעדותו של ניסים.

15. ניסים, על אף המכה הקשה שקיבל בראשו, לטענתו, לא הלך לרופא אלא רק בחלוף ארבעה-חמישה ימים (ת/3). גם שם, לא סיפר כי הותקף בראשו במוט ברזל, ואך ציין כי קיבל מכה בראש.

16. ברי לכל, כי לא ניתן לסמוך ולו על מילה אחת של מי מהאחים. ואולם למאשימה לא היה די בכל האמור כדי להבין כי אין ולו שמץ של אמת בגרסת האחים. בסיכומים טענה ב"כ המאשימה, כי אין לתת משקל לסתירות אלו, שכן ניסים טען בעדותו שהוא סובל מבעיית זכרון. דא עקא, שלא הוגשה כל אסמכתא שיש בה לתמוך בכך. ניסים היה עד תביעה. המאשימה היא זו שביקשה לתמוך את טענותיה בגרסתו. היא זו שייחסה לנאשם פגיעה בניסים על פי עדותו של ניסים, כשכאמור, גם שלמה לא תמך בגרסת אחיו בעניין זה. וגם לאחר שהמאשימה טענה כי ניסים סובל מבעיית זכרון, היא לא סברה כי עליה לחזור מהאישום, למצער, בכל הנוגע לתקיפתו של ניסים.

17. אם לא די בכך, הרי שהנאשם הצטייד מצדו עם עדים שאך חיזקו את טענתו ואף היה בהם לחזק את החשד כי מדובר בעלילה שהאחים רקחו כנגדו, בשל כך שסרב לשלם לניסים את שכרו.

18. העיד רון אינשטיין, חבר של הנאשם וידיד של ניסים, אשר היה זה שקישר באמצעות חבר משותף שלו ושל ניסים, בין ניסים והנאשם לצורך ביצוע העבודות בדירת הנאשם. רון סיפר, כי כשהבין מהנאשם כי הוא אינו מרוצה מעבודתו של ניסים ואינו מוכן לשלם לו, הוא אמר לניסים כי יפתרו את הסכסוך בבית המשפט. ואולם, ניסים אמר לו כי הוא יגיע לנאשם יחד עם אחיו שלמה, וידאגו שהנאשם ישלם.

19. רון הוסיף וסיפר כי לאחר האירוע, הוא שוחח עם ניסים, וזה אמר לו כי הוא "הולך לדפוק את הנאשם", "ולהראות לו מה זה בצורה עקיפה". הוא הבין ממנו כי הוא מתכוון "להפיל אותו פלילית" כדי שהוא ישלם לו את הכסף. לדבריו, ניסים לא ציין בפניו כלל כי הנאשם פגע בו פיזית. הוא רק סיפר לו כי הנאשם אחז במקל, והם ברחו מהבית.

20. גרסתו של רון הייתה אמינה. ניכר היה כי הוא חש חובה לספר את ששמע מניסים ולא ביקש כלל להפריז או לספר דברים שלא שמע ממנו. כשנדרש לכך שהוא שמע מניסים כי בכוונתו ללכת לרופא על מנת לתעד פגיעה בגופו, הוא השיב כי דברים מעין אלו הוא לא שמע מניסים. גרסתו גם עולה בקנה אחד עם העובדה כי ניסים הלך לרופא רק בחלוף מספר ימים מהאירוע. ועם העובדה כי ניסים הגיע עם אחיו שלמה אל הנאשם, על מנת לגבות את החוב.

21. אל מול גרסאות האחים, עמדה גרסתו של הנאשם, שהייתה אמינה וקוהרנטית. הוא סיפר, כי ניסים ביצע עבורו עבודות בדירתו, אך התברר לו כי לניסים אין את המקצועיות הדרושה לעשות זאת, והוא אך גרם נזק לדירה. הוא היה מוכן לשלם לניסים חלק מהשכר, אך ניסים לא הסתפק בכך, הטריד אותו בטלפון ואף איים עליו. הוא סיפר, כי יום אחד הוא הגיע לביתו עם אחיו שלמה, ושניהם דרשו את השכר של ניסים באופן מאיים. גרסה זו נתמכה בעדותו של חברו מר יוסף אטיאס, אשר סיפר כי ערב אחד ישב בדירתו של הנאשם, כששני האחים הגיעו ודיברו בצעקות ובאופן מאיים.

22. הנאשם סיפר, כי בליל האירוע, האחים הגיעו מבלי לתאם עמו את הגעתם, ודפקו בדלת. הוא פחד שהם ייכנסו לדירה מאחר והיו בה כלי עבודה שלהם והוא פחד שהם ישתמשו בהם כנגדו. באותו רגע הוא התקשר למשטרה, עובדה הנתמכת מדו"ח הפעולה.

23. מאחר והם לא עזבו את המקום והוא פחד שהם ייכנסו, הוא קרא לעובד שלו שהיה בקומה העליונה של הדירה ואמר לו להביא לו מוט ברזל כדי שהוא יוכל למנוע את כניסתם. הוא ציין, כי אפשר שהיה מגע בין המוט לשלמה כשביקש להרחיק את האחים מלהיכנס לדירתו, אך הוא בוודאי לא תקף אותו באמצעות המוט.

24. איני סבור כי יש לראות באמירה זו של הנאשם אף לא כראשית הודיה. אדרבה, כאמור, למוט הברזל לא היה כל זכר בדברי האחים לשוט. הנאשם יכול היה לשלול לחלוטין שימוש במוט ברזל. למרות זאת, הוא בחר לספר את האמת כולה, על אחיזת המוט כדי למנוע את כניסת האחים. אני נותן אמון בגרסתו כי הוא עשה במוט אך תנועה מאיימת לכיוון האחים כדי שילכו מהמקום. ברם, גם אם היה מגע של הברזל בשלמה, אין לראות בכך בנסיבות המקרה, כתקיפה. כך או כך לא היה מדובר במכה משמעותית, אלא לכל היותר, במהלך ניסיונו של הנאשם להבריח את האחים, היה מגע של קצה המוט בגופו של שלמה. יש לזכור, כי האחים הגיעו לביתו של הנאשם בשעת לילה, ללא תאום, אחרי שבעבר הם כבר איימו עליו בכל הנוגע לקבלת השכר. הנאשם לא יצא מפתח ביתו, ואך ביקש להרחיקם מהמקום. העובדה, כי האחים נותרו במקום כחמש עשרה דקות, אך מחזקת את חששו כי הם לא באו למקום מכוונות טובות. גם העובדה כי ניסים דאג שאחיו יתלווה אליו, כשכאמור, לשלמה לא היה קשר כלשהו לעבודות (בניגוד לגרסתם השקרית של האחים), מלמדת על כוונותיהם.

25. יצוין גם, כי הנאשם סיפר כי רון ייעץ לו ללכת גם הוא לרופא ולספר כי הותקף על ידי האחים, כדי שתהיה לו

טענה נגדית לגרסת ניסים, ממנו שמע כאמור, כי בכוונתו לפעול כנגד הנאשם. אך הנאשם שלל אפשרות זו של עשיית מעשה שקרי. עדות זו עולה בקנה אחד עם עדותו של רון בבית המשפט (שנמסרה לאחר עדותו של הנאשם), ומחזקת את מהימנותו.

סופו של יום, משאיני נותן אמון כלשהו בעדויות האחים, ונוכח כל האמור, נקבע כי הנאשם לא ביצע את המיוחס לו בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

פסק הדין ישלח לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ג אדר תשפ"א, 07 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.